

מ"ח 8916/23 - עוזאד עסקרעה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 8916/23

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

עוזאד עסקרעה

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984
ה המבקש [נוסח משולב], התשמ"ד-1984

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), בעקבות הרשעתו של המבקש, עודד עסקרעה, בעבירות הונאה בכרטיסי חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ז-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב), בת"פ 35148-03-19.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש התנהלו מספר הליכים פליליים, בין היתר הליך שמספרו 19-01-45981 (להלן: התקן העיקרי), שעוניינו בעבירות אלימות חמורות. לאחר שניתנה הכרעת דין, וטרם נשמעו טיעונים לעונש, הודיעו המבקש כי הוא מבקש לצרף לתקן העיקרי שני תיקים פליליים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 39 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

3. אחד מן התיקים, הרלבנטי לעניינו, הוא ת"פ 35148-03-19 (להלן: התיק הנוסף). לפי עובדות כתוב אישום זה, בתאריך 2.9.2018 נמצא המבוקש, תושב הרשות הפלסטינית, ברח' טאגור בתל אביב-יפו, כאשר אין ברשותו יותר שהיא כדי. המבוקש החל להימלט משלט השוטרים, וכאשר נתפס התזהה המבוקש לפניהם בשם של אדם אחר. בבדיקה נמצא על גופו של המבוקש כרטיס אשראי עם פרטיו של אותו אחר. עוד הואשם המבוקש, בכר שויימים קודם לכן, ביצע, יחד עם אחרת שזהותה אינה ידועה, הונאה בכרטיס חיוב, באופן ששילם על מוצרים שונים שרכש, באמצעותו אותו כרטיס אשראי שאינו שייך לו. נוכחות העובדות הנ"ל, הואשם המבוקש בעבירות התזהות אדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; בעבירות כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסה לישראל, התשי"ב-1952; ובעבירות הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב.

4. בקשהו של המבוקש לצירוף כתבי האישום - התקבלה. בהחלטה מיום 12.6.2019 (השופטת א' וNSTIN), בעיצומו של דין בתיק העיקרי, נקבע כי התיקים הנוספים יצורפו להליך העיקרי, ויינתן בהם גזר דין משותף. בפרוטוקול הדיון נכתב כך: "הנאשם: זה נכון מה שאמר [עוורך הדיון] שלי, שאני מסכים לצירוף את שני התיקים הפליליים שמתחנלים לידי בבית משפט השלום, ואני מודה בהם. בית המשפט מקריא לנאים את האישומים בתיקים הפליליים המצורפים ומסביר לנאים את תוכנם. הנאים: אני מבין את האישומים ומודה באישומים של כתבי האישום המצורפים". אחר הדברים האלה, ניתנה הכרעת הדיון בתיקים שצורפו, שבה נקבע כי "הנאשם לאחר שהוסבר לו הליך צירוף האישומים הודה בעבירות נשוא כתבי האישום שצורפו להליך דין. על פי [הודאתו] של הנאים, אני מרשים אותה בעבירות נשוא התיקים הפליליים המצורפים".

5. לאחר שנשמעו טיעונים לעונש לגבי כל התיקים ייחדי, ניתן גזר הדין המאוחד. גזר הדין ניתן ביום 29.1.2020, וגזר דין מתוקן ניתן ביום 22.1.2023. בתיק העיקרי נגזו על המבוקש 11 וחצי שנות מאסר בפועל. בתיק הנוסף, נגזו על המבוקש 5 חודשים מאסר בפועל, חודשים מהם במצטבר. בגזר הדין המתוקן נקבע כי יש לנכונות 13 ימים שבהם שהה המבוקש במעצר במסגרת התיק הנוסף.

6. המבוקש ערער על גזר הדין לבית המשפט העליון. לאחר דיון שהתקיים בעתרה, ובמלצת בית המשפט, חזר בו המבוקש מערעונו (ע"פ 1968/20 עסאקרה נ' מדינת ישראל (4.8.2021)).

הבקשה למשפט חוזר

7. ביום 19.12.2023 הגיע המבוקש בקשה לקיים משפט חוזר, היא הבקשה שלפני. ביום 21.12.2023 ניתנה החלטתו של מ"מ הנשיא, השופט ע' פוגלמן, שלפיה בהתאם לסמכוותו שלפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט, קבע כי אדון בבקשת זו.

8. ככל שניתן להבין מן הבקשה, הכתובת בכתב-יד, נראה כי זו מצמצמת עצמה אך לאחד מן האישומים בתיק הנוסף, שענינו הונאה בכרטיס חיוב. המבוקש טוען, כי "ברצוני לבקש [...] [...] משפט חוזר [...] [...] כיוון שלא בצעתי את ההונאה בכרטיס אשראי. ברצוני [להבהיר] בפני בית המשפט הנכבד שאני לא הודיעתי מרצון אלא מתוך פחד ואיום מצד אותו עוזד שיציג אותו באותו מועד."

דין והכרעה

9. לאחר שעינתי בבקשתה לקיים משפט חוזר, על נספחה, באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, לא צורך בתשובה. "הלכה היא כי למעט בנسبות חריגות, אין לאפשר חזרה מהודיה במסגרת בקשה למשפט חוזר" (מ"ח 6255/17 ביטרנ נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.11.2017)). "אם הנسبות בהן יתר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודיותו הין חריגות, על אחת כמה וכמה הין חריגות בהליך של בקשה למשפט חוזר" (מ"ח 779/13 יקוטיאל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (6.6.2013)). לא שוכנעתי כי הבקשה דין באהה בקהלן של אותן "نسبות חריגות", המצדיקות העתרות לבקשתה; הרוחק מכך.

10. כאמור, המבקש הוא שביקש לצרף את התקיק הנוסף לתיק העיקרי. בית המשפט המחויז פעל כ绍ורה, ויידא באורך בלתי-אמצעי, כי המבקש מודיע להשלכות הצירוף, וכי הוא מודה בעבודות כתוב האישום בתיק הנוסף מרצונו החופשי. בפרוטוקול הדיון נרשם מפיו של המבקש כי "אני מבין את האישומים ומודה באישומים של כתבי האישום המצוירפים". גם לאחר מכן, במהלך הטיעונים לעונש, לא העלה המבקש כל טרונה בקשר לאותה הودייה בתיק הנוסף. אדרבה, ימים ספורים לפני המועד שנקבע לשימוש פסק הדיון, הגיע המבקש והודיע שהיא ביקש לחזור בו מהודיותו בתיק העיקרי, אך לא טען דבר לגבי ההודייה שניתנה על-ידי בתיק הנוסף. כך גם בהמשך, בשלב הערעור, לא ביקש המבקש לחזור בו מהודיותו בתיק הנוסף. רק עתה, לאחר שהחלפו מספר שנים, מבקש המבקש להטיל דופי בהודיותו בתיק הנוסף. גם אם קיבל את טענותו של המבקש שלפה, לא הוא זה שביע עותה הונאה בכרטיס חיוב - אין בכך כדי להועיל לו. המבקש ערך חשבון 'עלות-תועלת', והגיע למסקנה כי מוטב שלא לנהל את התקיק הנוסף עד-תומו, ולצראף אותו לתיק העיקרי. משבחר כך, והחליט מרצונו החופשי להodium בעבודות כתוב האישום בתיק הנוסף, הרוי שאין לו להלן אלא על עצמו. אין מקום לאפשר לו לחזור בו מהודיותו.

11. המבקש אמן טען, כי "לא הודייתי מרצן אלא מתוך פחד ואיים מצד אותו עו"ד שייצג אותו מועד", אך טענה זו נתענה בכלל, מבלתי הביא לה כל אסמכתא, ولو ראשית ראייה, והיא אף מנוגדת לשכל הישר. אין כל הסבר בדבריו של המבקש, מה זה ועל מה זה החליט עורך הדין שייצג אותו בעותה עת 'להפחיד ולאיים' על המבקש כביכול, כדי שזה יאות לצרף את התקיקים הנוספים, ולהודיע בעבורות המיחסות לו באותו תיקים. לא הוברר מה תועלתה הייתהعشיה לצמוח לו מכך. עיתוי הعلاמת הטענה - אף הוא פוגם באמינותה. כבר בעת הערעור בבית המשפט העליון, החליף המבקש את צגנו. אם אכן, לדבריו של המבקש, הודיותו ניתנה אך בשל "פחד ואיים מצד אותו עו"ד", מה מנע אפוא ממנו לבקש לחזור בו מהודיותו כבר בשלב הערעור, בעת שהיא מיוצגת על-ידי סניגור אחר.

12. נכון האמור, ברוי כי טענותיו של המבקש רוחקות מרחק רב מלבואה בגדרי אותם 'מרקם נדיירים', שבהם תתקבל בבקשתה לקיים משפט חוזר (מ"ח 4678/17 פלוני נ' מפקד כוחות צה"ל, פסקה 21 והasmactatoות שם (25.1.2018)).

אשר על כן, הבקשתה לקיים משפט חוזר נדחתת בזאת.

ניתנה היום, כ"ח בטבת התשפ"ד (9.1.2024).

